

Forfatter: Goldschmidt, M. A.

Titel: Udrag fra Arvingen

Citation: Goldschmidt, M. A.: "Arvingen", i Goldschmidt, M. A.: *Arvingen*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1988, s. 164. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-goldschmidt01-shoot-idm140700592570800.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Arvingen

Der er baade Meget og Lidet at see, det vil sige: for det archæologiske Øie overordenlig Meget, for det almindelige Øie en forvirret Masse og svage Spor. Da vi delte os med forskellige Førere, bestemte Generalinden en almindelig Samlingsplads til bestemt Tid. Nogle vilde stige ned i de dybe Murhvælvinger, Andre vilde først og fremmest søge det Sted, hvor man af nogle Sten antager, at Romulus's Borg laa, atter Andre tænkte fortrinsvis paa *Porta Mugonia*, hvoraf der heller ikke er tydeligt Spor. Jeg fulgte med den Afdeling, hvortil *Astrid* hørte; vi fik et almindeligt Overblik, saa den saakaldte Bibliothekssal og Badet, og kom tidligst til Mødestedet. De franske Damer og Herrer, vi vare med, spredte sig. Derved bleve vi ene. Nedenfor os laa Forum; vi vidste det, men kunde formedelst Høiens Brede ikke see det; lidt tilhøire ragede Colosseums mægtige Masse op, tilvenstre saaes Senatorernes Palads paa Capitolium. I nogen Afstand foran os laa endel af Rom, noget længere borte viste sig *Monte Pincio*'s Anlæg og Piniernes hinsides det franske Akademi; derpaa kom den grønbrune Campagne, og uden om den trak sig som en Tryllekreds de blaae Bjerge, fra det snedækte *Monte Soracte* i Nord til Albanerbjergene. Og nedenunder os, i Høien vare Værelserne, hvor Verdens Keisere havde holdt Hof. Himlen hvælvende sig uden en Sky; Solskinnet laa som fastnaglet; ingen Lyd afbrød den store Scenes Stilhed; Verden syntes at tage Hvile efter den kæmpende, opbyggende, nedstyrtende, tusindaarige Historie, der buldrende var gaaet forbi.